

மு

திருஞானமுத்திரைக்கோவை 9.

வடிவமுதய நம்பிதாஸர்

இயற்றிய

(குருபரம்பரை முதற்பாகம்)

ஆழ்வார்கள் வைபவங்கள்

பதிப்பாசிரியர்

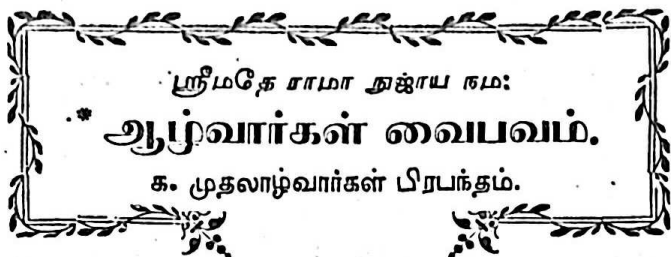
பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்

திருஞானமுத்திரைப் பிரசுராலயம்

ஆழ்வார்திருநகரி.

Kmm0965-3

1. பிறவிபல பிறந்திடவும் பிணங்கியவ னோடுயிர்க
 னுறவின்றிப் பகையாகி யாக்கர்களா யுயிர்மாய
 வறமெலிந்து சோத்சில ரகப்பட்டார் தம்மொடும்போய்த்
 துறவுசெறி யந்தாமம் புகுந்திருந்தோர் குட்சியினால்.
2. மான்காட்டி மான்பிடிக்கு மதியினர்போல் வரியளிசேர்
 தேன்காட்டுந் துழாயினான் சீவைகுந்த முத்தர்களுக்
 கூன்காட்டா னூன்காட்டி யுலகமுய்யும் பொருட்டாக
 வான்காட்டு மயர்வில்லா மதிநலமு மகிழ்ந்தருளி.
3. வாழ்விப்பான் யோனியராய் முதலாழ்வார் களைமண்ணிற்
 றுழ்வில்லா வற்பசியோணம்மவிட்டஞ் சதையத்திற்
 சூழ்புரிசைக் கச்சிடெல்ல மயிலையெனுந் தொன்னகரி
 னுழில்பொய்கை பூதம்பே யெனுநாமத் துதிப்பித்தான்.

வேறு.

4. ஏமவுலகி லிடர்நீங்க வெவ்வுயிர்க்குங்
 காமக் குரோதாதி கால்குலையச் செந்திருவின்
 நாமம் விளங்க நறையார் பசந்துளவத்
 தாமமுடியான் றமராய மூவர்களும்.

வேறு.

5. ஒருவரை யொருவர் காணு துரைத்தவப் பதிகடோறுந்
 திருவளர் மார்ப் னன்றி செகத்திலோர் துணைகாணாதே
 வருபகல் பலவும்வைகி வளருநா னொருநான் மாயக்
 கருநெறி கடக்கின்றாரைக் காசினி யெங்குநாடி.
6. திரிந்துநாங் காண்டல்வேண்டு மெனத்திரு வுளத்திலெண்ணிப்
 பரிந்தெழு சிந்தைப் பொய்கை பழனஞ்சூழ் கச்சி நீங்கி
 விரிந்தெழு கருணை பொங்க விடைகொள்வார் கோவலூரிற்
 புரிந்தவன் புடையமாய னருளினு லதனுப்புக்கார்.

* இது பழைய நூலிலிருந்து பெரியன். வெ நா. ஸ்ரீநிவாஸனால்
 எதேதெழுதப்பட்டது.

2

ஆழ்வார்கள் வைபவம்.

7. புக்கவர் கமலக்கண்ணன் பூங்கழ னினைந்து வாழ்த்தி
யக்கா மெட்டுமுள்ள படியினு லமையவோதி
முக்கணுள் சாபந்தீர்த்த முதல்வனென் றன்புசெய்து
தக்கவப் பதியி லன்று தங்குவான் சமைந்தபோதில்.
8. பூதமு மல்லீ யென்னும் பொன்னகர் தன்னு னின்று
வேதநா யகற்காளாய மெய்யரை யெங்கு நாடிப்
பாதநா மரைக னேத்திப் பரவுவான் பரிந்த வன்பாற்
போதுவார் கோவலூரிற் பூவைப்பூ வண்ணைய.
9. அருமுறை முதல்வன்கூட்டு மருளினு லதனுட்சென்று
கருமுகில் வண்ணன் செம்பொற் கழிவினைந் தன்றவ்வூரின்
மருவிட வந்தநாளிற் பேயரு மயிலை நீங்கத்
திருவருட் செயலால் வந்து திருக்கோவ லூரைச்சேர்ந்தார்.
10. பொருத்திய மூவர்தாமும் புனிதனை நினைந்து வெவ்வே
றிருந்தன ரிரவிபட்டா றிராப்பொழு தடங்குவைசத்
திருத்திய பொய்கை சென்றோர் வேதியன் மனையிற்சேர்ந்து
நெருங்குடை கழியின் மன்னித் துயில்கொள்வா னினைந்து சார்ந்
தார்.

வேறு.

11. பொருவினெறிப் பூதத்தார் புருத்திதனு ளுறைபவரார்
தருவினிராத் தங்குமிட மெனப்பொய்கை தான்விழித்திங்
கொருவருக்கே கண்டியில வுள்ளதிட நீரனைந்தா
லிருவருக்கு மிருத்திடலா மெனத்திறந்தார் திருக்கதவை.
12. முன்சென்றார் பின்சென்றார் முகங்காணு ரிருளின்கண்
பொன்சென்ற விடைகழியி லிருவர்களும் புருத்திருப்ப
மின்சென்ற சுடாழி விண்டுவருள் கொண்டுவரப்
பின்சென்ற பேயாரு மம்மனைவா யிற்புறமாய்.
13. சென்றாழிவ் விடைகழியிற் செறிபவரா ரிடமுளதோ
குன்றாத வன்புடையீர் கூறியிடு மெனவுரைப்ப
நன்றாய்முன் னொருவர்படுத் தோமிருவர் நன்கருந்தோ
நின்றிர் நீர் வந்தனைந்தா னின்றிடலா மூவர்களும்

க. முதலாழ்வார்கள் பிரபந்தம்.

14. எனவுரைப்பத் திறவுமென்ற நிருந்தவர்தா டிறந்துநின்றார்
மனமகிழ்ந்து சென்றவரு மற்றவர்க ளுடனின்ற
ரனவயல்கூழ் கோவலா ராயன மாயவனும்
புனைமலர்ச்செந் திருவோடும் புகுந்திருளி லாங்கவரை.
15. நெருங்கினு நெருக்குண்டு நின்றாழ்வார் மூவர்களு
முருக்காட்டா திவனெருக்கி யுறைபவரைக் காண்டுமெனுங்
கருத்தினுற் சுடர்ஞானக் கனல்விளக்கை யேற்றினார்
திருக்கண்டேம் பொன்மேனி கண்டேமென் றுடன்றெளிந்தே.
16. ஆடினார் குணலைக்கூத் தங்கைகொட்டி நான்மறையைப்
பாடினார் பாரோடும் பணிந்தெழுந்து பதுமத்தாள்
சூடினார் சுகவடிவைப் பிரிந்ததுன்ப மவைதிரக்
கூடினா ரானந்தக் கொழுஞ்சோதிக் கடற்குளித்தார்.
17. அத்திக்கா யுட்கிட மத்திநடு வாதியந்த
மெத்திக்கா லும்மறியா வகைபோனின் னிடையிலண்டந்
தொத்திப்பா முறவதனுட் பிரமனர நெனத்தோன்றி
வத்தித்தா ருணையறியா ரென்றாலிம் மண்ணுலகில்.
18. பேரானந் தச்சோதிப் பிரளயமா நிணையடையு
மாராத காதலரா யகப்படுவார் தமைக்கானேன்
நாராயணசெய்யுந் திறமறியே னவில்கவெனக்
கூராழி சங்கேந்துங் கொண்டலுடன் குறித்துரைத்தார்.
19. மூவர்களு மவைகூற மூவுலகு முண்டுமிழந்த
தேவர்களே வன்னகைத்துச் செப்புவா னீர்வேட்டா
ரேவர்கடா மடைத்துடைத்தா லூடுவா நிரும்புனலோ
டாவபின்னு மடைப்பதல்லா ளருள்கவென வாழ்வார்கள்.
20. செங்கமலை தனிவாழ்வின் சேவடியிலுறப்பணிய
வங்கமுற மூவரையு மெடுத்தணைத்தி தருள்புரியு
முங்கள்பொருட் டாலுலகந் திருந்தவிற்ப முண்பதியான்
பங்கமிலா நெறியுடையீர் பார்முமுதுந் திருத்துமென.
21. எம்பெருமா னின்றனனாங் கிணையில்பெருங் கருணைமிகு
மன்பர்களா மூவர்களு மச்சுதன் சீரருணைக்கி
யின்பமயமேயென் றிரங்கிக் கரைந்தமுதந்
கும்பர்முதன் மாநிலத்தோருய்யும் வண்ணமின்னிசையால்

வேறு.

22. வையந் தகலியென்றும் வர்கடலே நெய்யென்றும்
வெய்யகதிரோனை விளக்கேற்றி நேனெனவுங்
கையம் புதத்தான் கழற்கேறு மந்தாதி
பொய்கைப் பிரான்கினூர் போரேறு கட்டுரைத்தான்.
23. அன்பே தகலியென்று மார்வமே நெய்யென்று
மின்புருகு சிந்தை யிடு திரியாமென்று
மின்பொருவு மாழி விமலன் கழற்குலநற்
புன் புறவி நீங்கவிளக் கேற்றினூர் பூதத்தார்.

வேறு

24. திருக்கண்டே னென்றுபேய் செப்பியசீர்ச் சொற்றொகையா
லிருக்கின்முடி வானாலை யேத்தினர் சீர்ச் சொன்மாலை
பெருக்குநெறி மூவருஞ்செய் பேரருண்மூ வந்தாதி
சருக்கடலை யுயிர்கடக்குங் கப்பலெனும் படிகழறி.
25. வாழ்வித்தா ருலகனைத்தும் மாமாயைப் பெரும்பினியை
யாழ்வித்தார் முதன்மூவ ரெனத்தோன்று மாழ்வார்கள்
வீழ்வித்தார் திங்கடொறு மும்மாரி மெய்ஞ்ஞானஞ்
சூழ்வித்தா ரனைவரையு மரிநாமஞ் சொலவைத்தார்.
26. இவ்வண்ணம் முலகனைத்தந் திருத்திவர விவரருளு
மெய்வண்ணப் பாமாலை வீட்டைவார்க் கேணியாய்
மைவண்ணப் பரஞ்சோதி வைகுந்த மேற்றுவித்தப்
பொய்வண்ண மில்லாதார் பலகாலம் போக்கினூர்.
27. அப்படியே பலகால மற்றதற்பின் மூவர்களு
மெய்ப்படிந்த பரஞ்சோதி வெள்ளத்தான் வீடணந்தார்
பொய்ப்படிந்த வறுசமயப் புரையிருளுக் கருக்கர்களா
யிப்படியை விளக்கினு ரிறைபிரிவுக் காற்றாமல்.

ஆழ்வார்கள் வைபவம்—க. முதலாழ்வார் பிரபந்தம்.

பாசரம் 27-ம் முற்றும்.

2; பெரியாழ்வார் பிரபந்தம்.

1. பொய்கை பூதம் பேயென்னப் புகல வரிய முதலாழ்வார்
செய்ய கமலத் திருவடிக டிருந்த விறைஞ்சிக் திருவருளான்
மெய்கொள் புதுவை நகர்வந்த விஷ்ணுசித்தன் கதைவிரிவை
யையையம்புலனா லலைப்புண்ணு மடியேனறிந்தபடியறைவேன்.

வேறு.

2. விண்ணாட்டு ளந்தாம வியன்புரிசை வேந்தனுக்கு
மண்ணாட்டு ளான்மாவாந் தவசமருள் வழிநடத்தி
யெண்ணாட்டு மூவர்களு மேகியபின் னிருநிலத்தின்
கண்ணாட்டி நீங்காத களப்புலனாய்க் குறம்புசெய்யும்.
3. வேடர்களோ ரைவர்களு மேதினியின் மிக்கவிருட்
காடுமலை யன்றிவெளி யேயிடமாய்க் கலித்திலங்கு
நாடுமகன் கீழாய் நற்பதியு நசிப்பித்து
மூடவிலங் கவைசாத்தி முடித்தனர்கள் புவிமுழுதும்.
4. ஆத்திறத்தார் புவிமுழுது மல்லலுதும் படிகண்டு
மெய்த்திறத்தான் மெய்விட்டில் வீற்றிருந்தே மூலகாள்வான்
பொய்த்திறத்தார் புலைச்சர்ப்பம் பொடியாகக் கருடனைத்தன்
சித்திரத்தாற்பெரியாழ்வா ராயுலகைத் திருத்தென்றான்.
5. னன்றிறைவ னருள்புரிய விறையருளுந் திருவருளு
மொன்றியசீ ரன்பினா லுடன்கொண்டு புயியிலிறை
சென்றுதுயில் கொண்டவருட் சிறந்தவில்லி புத்தூரி
னன்றிதரும் வேதியறிற் சோழியரென் நேரவினும்.
6. குலத்தினெரி யுடைமுகுந்தர் தந்தையாய்க் கோதில்வா
நலத்தினூர் தேவியார் பற்புமைநற் றுயாராய்
நிலத்தினிருள் கெடத்தோன்று மருக்கனென நிலவுமுயிர்
புலக்கடா நிகியொழிக்கும் போதமாக் கதிரவனாய்.
7. ஆனியெனுந் திங்கனினில் வளர்பிறையிலருஞ்சோதி
மேனியனுர் சோதியினில் விண்ணவர்பூ மழைசொரிய
வானில்வரு முகலொழியு மறையொலியு மாறுசெயப்
பானிலா முகத்தியர்கள் பல்லாண்டி னிசைபாட.

6

“ஆழ்வார்கள் வைபவம்”

8. அறந்தழைப்ப மெய்ஞ்ஞானம் யாவர்களு மறிந்துய்ய
மறந்திய வேரோடு மடியவஞ்சம் பாழாகத்
திறந்திறம்பா துயர்ந்தோங்கத் திணைகால் குலைந்தோட
வுறங்கினு னுடுகடா வினாதே யுயிர்நோக்க:
 9. திருவவதாரஞ்செய்தார் செகமுழுது மீடேற
மருவாமரும் பொழிற்புதுவை வடபெருங்கோ யிலானன்று
தருகுமுயி தணைநோக்கிச் சதஞ்சிவ னெனவாழ்த்திப்
பொருவவருக் கவரேயாய்ப் புவிமீதில் வளர்ந்திருநாள்.
 10. பூசமுத னுயகன் சீர்ப் பூங்கழற்கீழ்ப் பசுந்துளவா
லேதமிலாப் பூமாலை பாமாலை யெனுமிரண்டு
மாதாவி னறக்கட்டி யருளவல்ல வாழ்வார்க்கு
வேதநெறி விஷ்ணுசித்த னெனுநாமம் வியந்துரைத்தார்.
 11. தருக்காக்கு மிர்திரனுஞ் சதுமுகனுஞ் சராசரமு
மெருக்காக்குஞ் சடையானு மிறைஞ்சவெய்தா தீடர்க்கரியி
னுருக்காக்கும் பெருமானை யுவந்துபல்லான் டெனவோதித்
தருக்காப்பன் றீடுவார்க்குத் திருக்காப்புஞ் செய்தனரால்.
- வேறு
12. பூதத்தனி நாயக னுயலையார் புன லுட்டுயிலும் புயன்மேனியினாய்
வேதத்தனிநாயகனே யெனவான் விடையாரயனார் விண்ணோர்
கோமா
னோதிக்கரை வாரறியானெறியா னுலகிற் றமர்கட்குதவுந்
திருமால்
பாதக் கமலங்காணீரென்றார் பாதக்கமலங் கண்டார் பலரும்.
- வேறு
13. ஒத்தவரு மிக்கவரு மன்றியொளி ரும்பன்
னோசுமவை யேழுமுல சேழு மலையேழு
மித்திறம லாதுபிறி தில்லையென வொல்லை
யின்பமுறு மீரடியி னுலுற வளந்தான்
- முத்துநிறை யன்னக பத்திகள் விளங்கு
மொய்ம்மல ரீனும்மிருது வாழுளரி யந்தாட்
பத்துவிர லுங்காண்டி னென்றவர் பதத்திற்
பத்து விரலுந் தொழுது பத்தர்கள் பரிந்தார்.

வேறு.

14. வினைக்கா றீயொடு மிக்கவி ரண்டை
 வேதனை யாலரிடற்றா னாரைப்
 பனைக்கா னுன்மறை யைப்பக லோரைப்
 பலவைக் கனிவா யுறவுண் டுறவோர்
 துனைக்கா லாகக் கொண்டிலை மீதிற்
 றுயிலும் பெருமா டிருமா லழகார்
 கனைக்கால் காண்மி னெனக்கசி வோர்தங்
 கனைக்கால் கண்டு களித்தன ரன்பர்.

வேறு.

15. பாராளு தூற்றுவரைப் பாழாக்கிப் பாண்டவருக்
 காராத வின்ப மருளப் பிறந்த பிரான்
 சீரார் கருணைத் திருமுழந்தான் காண்மினென்று
 னேரார் முழந்தான் யாவருங்கண் டின்புற்றார்.
16. வங்கக் கடற்றுயின்ற மாமான் மதுகுதன்
 வெங்கட் களிநடர்த்தாண் டைவர்களை வெல்லுவித்த
 செங்கமலக் கண்ணன் றிருக்குறங்கு காண்மினென்று
 னங்கக் குறங்கை யனை வருங்கண்டாதரித்தார்.
17. புன்புலத்தார் பாரம் புவிமடந்தை யாற்றரிதென்
 றன்புறநின் றேத்த வவனியின்கட் போந்த பிரான்
 மின்பொறுத்த ஜோதி விளங்கு முத்தங் காண்மினென்று
 னின்பமுறு முத்தம் யாவருங்கண் டின்புற்றார்.
18. வையமுமுதும் வயிற்றுள்வைத்துத் தேவகியா
 ருய்ய வழகா ருதரத் துதித்த பிரான்
 மைய னையஜோதி மணிமருங்குல் காண்மினென்ற
 வையன் டருங்கை யனை வருங்கண் டாதரித்தார்.
19. சத்தம் பரிசு முருவந் தரைக்கந்த
 மொத்த குரம்பைதொறு முட்டியென்னை யாட்டுவிக்கு
 மத்தன் றிருவுந்தி யாயிழையீர் காண்மினென்ற
 நித்தனெழி லுந்தி கண்டு நீணிலத்தோர் வாழ்த்தினார்.

20. கொல்லு மதவாணைக் கோடுங் கொடியவிறன்
மல்லுந் தொலைப்ப வடமதுரை வந்துதித்த
செல்லுருவ மன்னான் றிருவுதரங் காண்மினென்று
சொல்லும் பிரானுதாம் போற்றினார் தூயோரே.

21. சங்கக் குழையரன்கைச் சாபந் தவிர்ந்திரைக்கும்
பொங்குகடலேழும் பொடிசெய்து வந்தபிரான்
செங்கமலை தங்குந் திருமாற்பு காண்மினென்றான்
பங்கமில்லா மார்பழகு கண்டார் பரிவோடே.

வேறு.

22. பெருத்தோங்கு தூற்றுவர் மாளப் பிறந்த
குருத்தோங்கு நான்மறைக் கோவலர் குட்டன்
றிருத்தோளிருந்தவா கானென்றான் றோள்கள்
கருத்தோங்கு மன்பர்கள் கண்டார் களித்தே.

23. சூழவிசும்போடுமுன் றெல்லுல குண்டவன்
ஆழியுந் சங்கு மடங்கு கரங்களை
யேழையர் காணரிக்க னென்றவன் கைத்தலம்
பாழிய மண்ணவர் கண்டு பணிந்தார்.

24. பெருக்கண்ட முட்டிப் பிறங்கிய பொன்ன
னுருக்கண்டங் கண்டே மூலகுமுண் டான்றன்
றிருக்கண்டங் கானென்ற சேய்களங் கண்டு
கருக்கண்டங் கண்டனர் கற்றறிந் தோரே.

25. முன் றெண்டை தண்டாமன் மூவுலகு முண்டவன்
செந்தொண்டை வாய்காண்மி னென்றுபின் செப்பமுன்
றன்றெண்டு தானே சகியாய்ப் பிறந்தவ
னின்றெண்டை வாய்கண்டி யாவர்களு மின்புற்றார்.

26. பூக்குந் திருவுத்திப் பூவை நிறத்தமலன்
வாக்கு நயனமும் வாயுமுறு வலுஞ்சர்
மூக்கு மிருந்தவா காணீரென்றான் முகத்தி
லாக்குமலுவதுகண் டந்தணர்கள் வாழ்த்தினார்.

27. திங்கள் வநனத் திருவணைய தேவகிபாற்
தங்கிப் பிறந்தாயர் தன்பால் வளர்ந்த பிரான்
செங்கமலக் கண்காண்மின் சேயிழையீரென்றவந்த
மங்கமலக் கண்கண் டனைவர்களும் வாழ்த்தினார்.

28. நெருப்புருவத் தான்சாப நீக்கிவரு நீலப்
பொருப்புருவங் கொண்டவிறை பூமகடன் கேள்வன்
நிருப்புருவங் காண்மினென்ற செல்வன் புருவத்
திருப்புருவங் கண்டாங் கிமையவரும் வாழ்த்தினார்.
29. அகரத் தனிச்சோதி யாயர்கள் கோமா
ஹகரத் தினுளை யுறத்திற் றறித்தான்
மகரக் குழையிரண்டுங் காண்மினென்ற வள்ளல்
பகர வரியகுழை பார்த்தமரர் வாழ்த்தினார்.
30. உற்ற புவன மனைத்துமுதிப் பித்ததனுட்
சிற்ப்படைத் தேவகியார் சீரார் வயிற்றுதித்தா
செய்தி யிருந்தவா நேரிழையீர் காண்மினென்ற
ஹைநைப் பிறைறுதல்கண் டுத்தமர்கள் வாழ்த்தினார்.
31. ஆராயும் வேத மயர் வெய்த வண்டர்கையி
லேரா ரனை கயிற்றாற் கட்டுண்ட வெம்பெருமான்
சீரார் குழல் காண்மி னென்றான் றிருக்குழல்கண்
ரோரு முற்றாரு முண்மகிழ் வோடாடினார்.

வேறு.

32. இவ்வண்ணம் பாத மாதியாய்க் கேச மந்தமா யிலங்கு மெய்ஞ்
ஞான
மெய்வனைக் குழவி யவையவச் சிறப்பை மேதினியுள்ளவர்
தமக்கு
மைவணத் திறைசேர் புதுவைமா நகரின் மறையவர் மகிழ்வொடு
முறைப்பப்
பொய்வணத் துயரைக் கடிபவர் பலரும் புகுந்தனர் முகுந்தன
தகத்தில்.
33. ஆணவந் திரண்டு னுருவெடுத் துலாவு மைம்புல வேடர்களணி
யாம்
பூணவம் பூண்டு பொய்ப்பரி மீதாய்ப் பூமியைப் பொடிசெய்வார்
செயலைக்
காணவந் தவரைக் காணவந்தவர்க ளுடம்பெலாங் கண்ணிலா
கையினு
லூணவ முறக்க மவம்பிறப் பவமென் னுளங்ககிந் துருகிநைந்
தொகிந்தார்

34. எண்ணின் நிறைஞ்சிப் பாலனை நோக்கி யிரங்கினர் வாக்கினு
விசைப்பார்
புண்ணியக் கொழுந்தோ நான்மறைக் கொழுந்தோ
போதத்தின் பொலிசுடர்க் கொழுந்தோ
வெண்ணிய சாந்தி தருமெழிற் கொழுந்தோ விசைப்பதோர்
கமையருட் கொழுந்தோ
விண்ணிய லமுதின் கவைதிரண்டதுவோ வேதியர்
தவந்திரண்டதுவோ
35. தந்தைதாய் செய்த தவப்பயன்றானே தத்துவத் துற்றமெய்ப்
பாருளோ
விந்தமா நிலத்தோர் செய்தவப் பயனே விலங்கு வானவர்
செய்ததவமோ
கந்தநான் மலரோன் வாசவ னக்கன் காண்பரும் பரஞ்சுட
ரோளியைத்
தந்துநா முய்ய வந்ததோ ருருவோ வென்றென்று சாற்றி
வாழ்த்தினரால்.
36. இப்படி படியிற் பாலனைக் கண்டார் யாவரு மிரங்கி நின்றேத்த
மைப்படி கண்ணார் மாதர்கள் பலரும் மகப்பெறு பற்புமைத்
திருவு
மெய்ப்படிந் திலங்கு குழவி யோடளாவி மிகு மனு பவ
வினையாட்டின்
கைப்படிந் திலங்கும் பருவமோர் பத்துங் கருமுகிற் குரைத்
தவற் குரைத்தார்.
37. சீருடைக் குழவி யினையடியாதி திருமுடி வரையினி லணியா
மேருடைச் சதங்கை சுட்டிமற் றிதனுக் கிடையிடை
பூண்பன கமலத்
தாருட னணிந்து வளருநாளொருநாட் டையலார் தற்பரா
வழுதைக்
கூரிய தவத்தோர் செவிப்புல னிறைப்பிற் கொள்ளுமி
எழுதெனக் கொடுத்தார்.

38. இன்னமு தருந்திச் சவுள நான் மறைக ளிசைத்தவர்
செய்துமுப்புரிநூ
றன்னையு மந்நூ லறைந்தவப் படியே தரித்துமா னூரிமுஞ்சி
தரித்து
மன்னிய பிரமசாரியாய்ப் புவியில் வாழுநான் முழுவதும்
வாழ்வா
ரன்னம தூர்தி தாதையா ரடிமை யாகுநா மென்பதை யறிந்தார்
39. அத்திற மறிந்து வடபெருங் கோயி லுடையவ ரடியினை
வணங்கி
யெத்திறஞ் செய்தா லிவருள மகிழு மெனவிறை திருவவதார
மெய்த்திறத் தாரின் மூன்றினிற் கஞ்சன் விறல்கெடப் பிறந்
தவர் தமக்குச்
சித்திர மாலா காரர்தம் பூவிற் றிருவுள மகிழ்தல்கிந் தித்தார்.
40. அதுவலா வடிமைத் திறத்தினுக் குரிமை யிலதென வகத்தினுட்
டெளிந்து
மதுமலர்த் துளதி மல்லிகை யலரி சண்பகம் வளர்மதுப் பிச்சி
புதுமதுப் பொங்கி வளர்கழு நீர்கள் செவ்வந்தி புகறரு கமல
மிதுவது வென்னு திறைவனார் சாத்தற் கிசைவன நறுமலர்
யாவும்.
41. ஆக்கிடு நந்த வனங்கள் பற்பலவு மணிதிகழ் பொய்கைகள் பலவு
மாக்கிமற்றதனு ளலர்மலர் போக்கியரும்புவிட் டப்பொழு
தலரும்
பூக்களைத் தெரிந்து புழுக்கடி போக்கிப் பொய்யிலா மெய்யனார்
புரைநீர்
மூக்கிலம் மணஞ்சென் றணைந்திடா வண்ணமூடி வாய்புதைத்து
முக்குணத்தில்.
42. துன்பநல்கிரண்டுந் துடைத்துமெய்ஞ்ஞானச் சுடர்தரு
சாத்திகத்துணிவா
லன்பனார் திருப்பூக் கூடையின்முன்ன மறைந்தசீர் நறுமல
ரமைத்து
முன்பினார் கூடை யிரண்டொருகோலின் முறையினுந்
கோத்தவைகாவி
யென்பெலா முருக வானந்தவாரியிருகனு லிடையறா தொழுது.

43. பங்கய வடிபேர்த் திடுந்தொறு மதனுட் பட்டபுற் பசுமை
கொண்டோங்கப்
பொங்கிய சரமு மசரமு முருகப் பூமகண் மனமொடு வாக்கு
மங்கமுங் குழைய நடந்தவர் கிடந்த வச்சுதன் வடபெருங்கோயி
றங்கிய திருமா றிருவுள முவப்பத் தடமலர்த் தார்பல
சமைத்தே.
44. பகலொரு சாமங் கழிந்தபின் னொளிக்கொள் பரஞ்சுடர்
வடபெருங்கோயிற்
புகலருங் கருணை யிறைவனை வணங்கிப் பூமலர்க்காவினிற்
புகுந்தே
யகலம துடைத்தாய் நொய்யாதாய்க் கைசேர்ந் தழகுறு
கொட்டவ னெடுத்து
சகலரு மிரங்க விருடிலங் குடைந்து தட்டுற நீரத்தியத் தலத்
தில்.

வேறு.

45. மருவேரு மல்லிகையுஞ் சண்பகமும் வளர்துளவு
மிருவேலி தருதருளி மிலாமிச்சி னெழின்மூடுங்
கருவேரை யறுத்தபிரான் கயிங்கரிய முதிர்ச்சிதருந்
திருவேர்வி லானந்தக் கண்ணீரிற் சேறு செய்தே.
46. வைத்து நன்னீ ருறப்பாச்சி மாயனிடை மடைமாறாப்
பத்தியினர் மடைமாற்றிப் பகற்பொழுதைக் கழித்ததற்பி
னெய்த்தநு மலரந்தித் திருமாலை நேயத்தாற்
பைத்தபாம் பணைக்கிடந்த பரமனுக்குச் சமைத்தளித்தே.
47. மங்குளேய் மணிமாட வடபெருங்கோ யிலர்தமக்குப்
பொங்குமதுப் பொழிகாவிற் புகுந்துபணி செய்வதற்குக்
கங்குலெனத் தடைசெய்த கயிங்கரிய விரோதியை நொந்
தங்கமிடிந் திருந்தாழ்வா ரருணவுதை யத்தெழுந்தே.
48. நீராடிக் கற்பனையா னியமத்தின்குறைமுடித்துங்
கூராழி சங்கங்கைக் கொண்டபிரான் றனைவணங்கிப்
பாரோரும் விண்ணோரும் பணிந்தேத்தப் பசுந்துளபத்
தாரேறு மெழிற்குடை தாங்கி நந்த வனஞ்சார்ந்தும்.

வேறு

49. சிலபகல் கடத்தினாச் செயல்கண்டு புதுவை மன்னும்
புலவர்களிவரை வாழ்த்திப் பூங்கழ லிறைஞ்ச வன்னா
மலமறுத் திறைக்காட் செய்யு மதியளித் தவர்பான்மாறு
நலமரு ளாழி சங்க நற்பொறி நல்கி யாண்டார்.
50. வருடைத் தொண்டரோடு மிலங்கை செற் றவற்கு நற்பூத்
தாருடன் சமைத்து மாயன் றுளினை வணங்கு நாளிற்
பார்முழு தானு நீதிப் பாண்டியர் குலத்திற்கொண்டு
பொற வவனிகாக்குஞ் சீவலதேவ னென்றோர்.
51. உதன்னவன் மதுரை மன்னிச் சிறந்தர சாளுநாளின்
மன்னுமந் நகரிலுள்ள மாந்தர்சட் கரசாலெய்து
மின்னலு மிதழுங்காண வேண்டுமென் றிராக்காலத்தப்
பொன்னகர் வீதியெங்கு மொருவனுய்ப்போய்மீள்போதில்.
52. திருநகர் காவலாளர் செழுமணிப் பாரிபோட்டு
வருபவ ரெதிரே மன்ன மன்னவன் மறைந்தோர்நீதி
யருமறை யந்தணைன் றின்னையின் மறைய வாங்கே
யொருடனோர் மூச்சனாக யுறங்குவா னுயிர்ப்பக்கேட்டான்.
53. கேட்டமெய் நீதி மன்னன் கிளரொலிப் பாரிக்காரர்
கூட்டமவ் வீதி நீங்கக் குவலையந் தாங்குங்கையிற்
பூட்டிய வுடைவாளோடும் புகுந்ததி லுறங்கு கின்றான்
மாட்டனைந் திருந்தானார் கொலிவனென மனத்திலெண்ணி.
54. இருந்தமன் கிடந்தான்றன்னை யெழுப்பி நீ யாவனென்று
திருந்துமின் னுறையாற் கூறத் தின்னையிற்றுயில்கொள்வோ
னும்.
வருந்துயில் யாவு நீங்கி மறையவ னாகு நானென்
றருந்தவன் கூறமன்ன னவனொடு மறைவதானான்.
55. வேதியர் குலத்து ளீரேல் வெறுமையுற்றிவணந் துஞ்ச
நீதியே தறைக வென்றான் மன்னவனெறி றின்றோங்கு
மூதிய மறிந்த பார்ப்பா னுரைப்பனான் கங்கை யாடி
யாதியெம் மிராமசேது வாடுவே னனைந்தேனையா.

56. என்றவனுரைப்பக் கேட்டாங் கிருகில முழுது மாளும்
வென்றிவேல் வேந்தனந்த வேதியன் றன்னை நோக்கி
நன்றிசேர் கதைகள் போமேன வில்கவென் றறையப் பார்ப்பா
னென்று நானறியேனையா வுனதொரு கிரந்தமென்றான்.
57. ஆங்கதை யருளு வீரென் றாசனு முவந்து கூற
வோங்குதி ரத்தனு னுரைத்தன னுரைப்பவையந்
தாங்கிய மன்னா மன்னன் சாற்றுவீர் பயனையென்றான்
மூங்கு மறியும்வண்ண மொழிந்தனன் றெளிந்தசொல்லால்.
58. மாரியின் காலந் துய்ப்பான் மற்றுள காலத் தீட்டுங்
கூரிய வீருளிற் துய்ப்பான் கொழுஞ்சுடர்ப் பகலினிட
சரிய விளமை தன்னின் மூப்புக்குஞ் சிறப்பாலீட்டு
மேரியல் பதனூலிம்மை தன்னிலே மறுமைக் கீட்டும்.
59. என்பதை யாயன் கேட்டாங் கிரங்கி னைந் துருகி யந்த
வன்பனை யுடன் கொண்டேகி யளவறு நிதிய மீந்து
புன்புல னற்றா யேகென்றனுப்பியப் பொழுதே தானுந்
தன்பெருங் கோயில் புக்கான் றடமணி வயிரத் தோளான்.

வேறு.

60. வந்துமனை புக்கபுனி மன்னவர்கண் மன்ன
னந்தன னுரைத்தபொரு ளாய்வுறுமெய் நாலின்
முந்தவரு மொன்றுட னிரண்டுமுடி செய்து
மெந்தவகை யான் மறுமை யெய்துமென வெண்ணி.
61. இருத்தன னிருத்துழி யிருட்பொழுது மாயா
வருத்துயரு மாயவெழி லாதவ னெழுந்தான்
றிருத்துநயமத் தொழில்கள் செய்துமறை வாழ்வைத்
தருந்தவர்கள் கொள்வபல தானமு மளித்தே.
62. அண்டமுக டுருகி யாசற நிமிர்ந்த
மண்டல மிலங்குமணி வாயிலுற மன்ன
னெண்டரு திசைப்புனியின் மன்னவ ரிறைஞ்சத்
தண்டாள மார்பனுயர் தானையர் வணங்க.

63. எய்தியரி யாசனம தெய்தியிட ரற்ற
வைதிகர்க ளாசினொடு மன்னவெழின் மன்ன
னுய்திற மறிந்திடு முபாயமவை யெண்ணிச்
செய்திற மறந்துவளர் தென்னவ னிருந்தான்.

வேறு.

64. பூங்கழற்கால் விறற்றென்னன் புக்கிருக்கு மவையின்க
ணங்கவற்குப் புரோகிதன மச்சுதன் சீரருள் வடிவைத்
தாங்குமெழின் மனத்தினனாய் தத்துவனைப் பிரியாதே
யோங்குமடி யவராலும் பழவடியா னெனுமுரையில்.
65. உற்றவனாய்த் தென்னவனுக் குயிர்த்துணையா யறமன்றி
மற்றறியா நிலையானாய் மறைநாலுங் கற்றவனாய்
செற்றறியிலா மனத்தினனாய் செல்லநம்பி யெனுநாமம்
பெற்றவனா யெதுவரினும் பேராத நிலையானாய்.
66. உளனொருவ னவன்வந்திட் டோங்கியசீர்த் தென்னவன்முன்
னளவிறந்த மகிழ்ச்சியொடு பணைந்தருகோ ராசனத்திற்
றுளவனெடு மணிமுடிமா ரோத்திரம்வாக் கேத்தவஞ்சா
வளவனுக்குஞ் சேரனுக்கு மன்னவவாழ் கெனவிருந்தான்.
67. பொய்மையற்ற மறையோனைப் பூபால னுறநோக்கி
மைமையெனும் புலைச்சமைய மயக்கிடையிற்படாததடியே
னிம்மையிலே மறுமைதனக் கியற்றுவதைப் படிபொன்ற
மெய்மையைநா னடையுநெறி செல்வநம்பி விளம்புகென்றான்.

வேறு.

68. முத்திசித் திக்குமாறு மொழிகென மன்னன் கூறு
மத்திரு மொழிகேட்டுள்ளத் தந்தனானன்புகூர்ந்து
தத்துவமறிய வேண்டு மன்னவர் தலைவ வென்றான்
மெய்த்திற மருள்வார் யாரென் றாசன்வே தியனைக் கேட்டான்.
69. படிமுழு தாளுஞ் செல்வம் புன்னுனிப் பனியென் றெண்ணி
முடிவிலாப் பேரா னந்த முத்திரீ விரும்ப லாலே
விடிவிலா மாயா கங்குல் விடியும்வீ டெய்தக் காட்டு
மடிகள்வே தாந்தம் போனோ ரருள்வாரீ யஞ்சலென்றான்.

70. வேதியனஞ்சலென்ற மெய்மொழி விளக்கங்கேட்டுப்
பூதல முழுது மாறும் புண்ணியன் மகிழ்ச்சி தாங்கி
யோதுமெய் வேத வாண ருறைவதெத் தலத்தி லன்றோர்
பாத தாமரைக ணுன்போய்ப் பணிவனீ பகர்வா யென்ன.
71. மன்னவர் பெருமான் கூற மாசறு செல்வ நம்பி
யென்னுமம் மெய்மை யாள வியம்புவா னிலங்கு நீதித்
தென்னவ பூமி யெங்குந் திரிந்துநாங் காண்போ மென்றோ
லன்னவர் வெளிவா ராரோ ருபாயமிட் டழைப்போமென்றான்.
72. சென்றுநாந் தேடி யாடுந் திர்த்தநின் னன்பினாலே
யின்றெனிலாடி யுய் யென் றெனக்குமீண் டெய்து மாகி
லொன்றதி னுறுதி யுண்டோ வுரைத்தி யவ் வுபாய மென்று
என்றுகே ளென்று செல்வ நம்பியு நவில லுற்றான்.
73. ஆதியம் பரமன் மாயா வினோதத்தா லனந்த கோடி
நீதிகொள் சமைய மாக்கி நின்றன னதிற்று னென்று
யோதிய சமையத் துள்ளோ ரொன்றை யொன்றொவ்வா
தென்பர்
வேதமு மவணஞ்சொல்ல விதித்தவம் மெய்மையானன்.
74. அத்திரு வேத நீதிச் சிரத்தினி லமரு மந்த
மெய்த்தவ னிலையைத் தரங்கும் வேதமு மறியமாட்டா
வுத்தம குணத்தினுனே யோங்கிய பரம சோதிச்
சித்திர வருள்பெற் றோங்குத் திறத்தினர் தெரியக் காண்பர்.
75. அதுவலாற் சமையத் தோர்க ளவனருட் சமையர்தன்னை
யிதுவது வாகுமென்றே யெடுத் தெடுத் தியம்பாநிற்பர்
பொது வென்பர் சிலர்களர்தப் பொய்மையைத் தெரிக்கமாட்டா
துதுபதர் மணிபோற்றோன்றியும் மணியோடொத்தே.
76. அன்றது காணவேண்டி லறைதரு வழிநேராக்கி
நன்றுதிதி ரண்டுங்காணு நன்மையர் தன்மைபோலே
வின்றுநாம் பரத்தின் மேன்மை யிதுவென வறியவேண்டி
லொன்றிய மறையோராதி யுரைத்தபல் சமையத்தோரும்.

77. வருகவென் றழைத்து நின்பொன் வாயிலிற் கிழியைத் தூக்கி
யருமறை முடிவில் வைகு மாதியம் பர மீதென்னப்
பொருவறு முறையால் வென்ற புண்ணியர் கொள்கவென்றா
லொருவரே யறுப்பர் வேண்டா ரெனினும்வ் வுண்மைகாட்ட.
78. ஆகலானினக்கு நின்சீ ரவனியோர் தமக்கு மன்ன
வோதுமிப் பரமீதென்ன வுணர்ந்ததை யடைதலாகு
மாதவத்தோரும் வாழ்வ ரென்றனன் மறைவ லாளன்
பூதலத் திறைவ னோலை புறையறு பூமி யெங்கும்.
79. ஒன்று கற்றோர்க ளாதி யோங்குநான் மறையுமோதிச்
சென்றதின் முடிவு கண்ட சின்மயத் தோர்க ளந்தம்
பொன்றலின் முத்திரீதி புகலவல் லார்களெல்லா
நன்றிசேர் மதுரை நண்ணி நவிலுதுங் கடவுண் மேன்மை
80. இதுவென வருளி யென்னை யிலங்குதுங் கடவுளார்த
மதுமலர்க் கமலபாத மன்னவைத் தென்னாற் கட்டும்
பொதுவுறு கிழியுங் கொண்டு புகழ்கொண்டு போவானின்றே
கதுமெனப் புகுவீரென் னும் வாசகங் கழறிவிட்டான்:
81. தூதுவர் கையினீதி தொடர்ந்தவா சகங்கொள்ளோலை
மாநிர மெட்டுமுட்ட மன்னவன் விடுத்தபின்னைப்
பூதல முழுதுங்காணும் பொற்கிழி பொருந்தச் சேர்த்துக்
கோதறு நெறியான் மன்னுங் கோமுனை வாயிறன்னில்.
82. கட்டினான் தூதரோலை காசினியுள்ளோர்க்கெல்லா
மிட்டனர் தலத்துளோரும் யாவரு மறிந்தா ரன்றே
வட்டமா மேருவொத்த மணிமதிந் மதுரை தன்னி
லுட்டெளி வுடையா ரெல்லாந் தூதுவ ருடனே சென்றார்.
83. சித்தர் புகுந்தார் தேவர் மகிழ்ந்தா
ரத்திரம் வாழ்வெனு மந்தனர் வந்தார்
புத்த ரடைந்தார் சைவர் புகுந்தார்
மத்தமுறும்மீ மாங்கிசர் வந்தார்.

84. மாயா வாதியர் வந்து புகுந்தா
ரோயா தேமது வுண்டு தமைத்தா
யோ வாயிக ளக்கணம் வந்தார்
தேயா வஞ்சவை சேடியர் சென்றார்.

85. ஆசறு சாங்கிய யோக ரணைந்தார்
பாகப தத்தவ ரும்பதி யுற்றார்
மாசில னாமெனு மாகிர தத்தார்
தேசு பெறுபடி கூடல் செறிந்தார்.

வேறு.

86. ஆருயிர் கொல்லோ மென்னு மருகரு மதுரை சார்ந்தார்
தேருமெய் யன்பில்காளா முகவருஞ் சென்றுசோர்ந்தார்
பாருறு மின்ப மல்லாற் பரமெனல் பழுதா மென்றே
யோருல காயதத்தோ ரெனுமவ ருடனே சென்றார்.

87. நல்லியற் கூடறன்னி லிவிரிவர் நண்ணு நாளில்
வில்லிபுத் தூரின் மாயன் விட்டுனு சித்த னென்பா
னெல்லியம் பொழுதிற் றஞ்சு மிடத்தினி லொருநாளெய்தி
யல்லியங் கண்ணு னோக்கி யருளளித் தன்பன் மாட்டில்

88. இருந்தவர் திருப்போர் சொல்லி யெழுப்பினு ரெழுப்புங்காலை
யருந்தவ முடையார் துண்ணென் றெழுந்திருத் தருகனோக்கக்
சுருத்தட முகில்போன் மேனிக் கருணையங் கடலைக்கண்டார்
குருத்துறைத் தவனே போற்றி யெனக்குழைத் தடியில்
வீழ்ந்தார்.

வேறு.

89. வையமுழு துண்டவர் பதங்களில் வணங்கி
ரைவுறு மனத்தின ரெழுந்து நவையிலலாக்
கைதலை குறித்தெழில்கொள் கண்கள் புனல்சிர்தச்
செய்திற மறந்துருகு சிந்தையரு நின்றார்.

90. நின்றநெறி யன்பனிலை கண்டு நிகரில்லா
வொன்றுளது கேளென வுகர்த்திற யுரைப்ப
மன்றல்கம முடுத்துப் பாலைபுனை மாப்பா
வின்றறியும் வண்ணம தியம்பிடுக வென்றான்.

வேறு

91. நன்னெறி மதுரை தன்னின் னாற்பெருந் திசையுங் காணத்
தென்னவன் விகாரத்தாலே திரண்ட பொற்கிழி யொன்றாக்கி
மின்னவிர் முடியான் றன்சீர் விளங்கிய வாசறன்னின்
முன்னுறத் தூக்கி வைத்தான் முகுந்தனார் மதலாய் நீபோய்.
92. அறுத்திவண் கொணர்வாயென்ன வச்சுதனருளிச் செய்ய
வெறுப்புடன் விருப்பொன்றில்லா விட்டுணுசித்தன் கூறுங்
கறுத்த மாமுகிலே வாதிட வென்றவர் கைக்கொள்ளேறே
நிறுத்தினான் மன்னன் வாய்மை நீணில மதனிற் றொண்டன்.
93. வதுரைத் தறுப்பே நெந்தா யிருகையா லெடுத்து வெட்டு
நீதிமண் வெட்டிக் கோட்டா னிறை பெருந்தழும்பைக்காட்டி
வேதநிச் சயங்காட்டாதே விமலனே யறுக்க லாமோ
பூதலமாறு மன்னன் பொறுப்போடு புகல்வா யென்றான்.
94. அன்பரிவ்வாறு கூற வச்சுதனவரை நோக்கித்
துன்பிலா மன்னன் கேட்ட சுருதியின் முடிவைக் காட்ட
லென்பரம் வாயிறன்னி லிலங்கு பொற்கிழி கைக்கொள்ள
லுன்பரமேகா யென்றங் குரைத்திடவுரைப்பர் தொண்டர்.
95. பூகல முழுதிலுள்ள புலவர்கள் சபையி னுள்ளே
மாதிரம் பொருந்து திண்டோண் மன்னவர் மன்னன் முன்னே
யோதுமோரெழுத்தும் போகா ஆத்தையே னுடலந்தாங்கி
நாதனே வெட்கமின்றி நண்ணுத னலனோ வென்றார்.
96. என்றிவா றறையக் கேட்டங் கிறை பெருமுறுவல் செய்து
நன்றிகொள் வேதநான்கு நவிலுஞ் சாத்திரமோ ராறு
மின்றென துடைமையாகு மென்னை நீ யுடையை யானா
லொன்றுனக்கரிய துண்டோ வுத்தம குணத்தினனே.
97. என்னமின் னவிருநேமி யெம்பிரா னருளிச்செய்யப்
பொன்னடித் தலத்தில் வீழ்ந்து புண்ணியக் கொழுந்தே யன்றார்
தென்னவன் மதுரைதன்னிற் றிருமகனாத னின்றே
மன்னுவான் விடைகொள்கின்றேன் வாழியென்றெழுந்து
வாழ்த்தி

98. நீன்றவர் தன்மை யேகு நீ யென வுறுப்பித் தாமுஞ்
சென்றுதங் கோயில் சேர்ந்தார் திருமரு மார்பான்னு
நன்றிகொள் பெரியாழ்வாரு நற்றவத் தோர் கடாங்கப்
பொன்றிகற் சிவிகையேறிப் பூபதி கூடனோக்கி.

99. ஏடுனான்பர் சூழ விமையவர் வணங்கி வாழ்த்த
மாகந்திலங்குஞ்சோதி மதிக்குடை நிழற்றச் சீர்கொள்
பூசமார் மருதவேலிப் புதுவைமாநகர நீங்கிப்
மேகமே கரவா யென்னு விழிவழி யருளி சோர.

வேறு.

100. சுற்குழைய மரங்குழையக் காவில்வளர் விலங்கினத்தின்
விற்குழையப் பறவைகளின் மெய்குழைய மேதினியிற்
புற்குழைய வேதாந்தப் பொருள்குழைய மெஞ்ஞானச்
சொற்குழைய வேகுமவர் துலங்குவனம் பலகடத்தே.

வேறு

101. சென்றனர் மதுரை நோக்கித் தென்றிசை வாயில் சேர்ந்தங்
கன்றதிலுறையங்குட லழகிய பெருமாடன்னை
யொன்றிய மனத்தராகி வணங்கினு ரோவா தன்பா
வின்றிருத் தவரை நோக்கி நிலவுசிக் திரம தானார்.

102. இமைத்திலர் விழிகள்வாயா லிசைத்திலர் துதிகணின்ற
தமைச்சில கடிக்கப் போது முணர்ந்திலர் தரணிதாங்குங்.
கமைப்பெரு முலகன்மேற்சென்ற கருத்தினைத்திருத்தி
வாக்கால்
வெமைத்தொடர்ந் தெடுத்தாட் கொள்வீரென் செய்கேன்
கைம்மாறென்றார்.

103. அவரை நின்றாழ்வார்குற வண்டமுண்டண்டத்துள்ளே
யுயணமதேறி விதியுலாவுவாரிசைப்பாரத்தோ
விவணமோரன்பா னோக்கி விகபரத் திலதென்றெண்ணி
மவண மற்றவரே சென்றவ் வாதினை வெல்வீரென்றார்.

104. என்றிறை யருளிச் செய்ய விருகனீ ரருளி சோர
நின்றவ ரிருந்தார் தம்மை நீணிலத் திறைஞ்சி வாழ்த்தி
சென்றனர் வீதியுடே தென்னவன் செயலே தென்னிற்
குன்றென வுயர்ந்த நீதிக் கோமுனை வாயிலெய்தி.

வேறு

105. வாசம லர்த்திரு மங்கையும் வாணியும் வீரம டந்தையும்
நேசமு டன்புசி மங்கையு நேர்பெற நேமி தரித்தவன்
நேசடை வானவர் கோனெனச் செல்வமி குந்துசி றந்தசிங்
காசன மீதிலி ருந்தன னண்டரும் விண்ணி நெருங்கினர்.
106. நன்றித ருஞ்செல்வ நம்பியு நான்மறை யாளரு மன்பருஞ்
சென்றுயர் தென்னனி ருந்ததோர் சீரிய வாசன மாடுற
வன்றரு ளெய்தகவி ருந்தன ராசறு மன்னர மைச்சரு
நின்றனர் முத்திவி ரும்பினோர் நேர்பெற வந்து நிரைத்தனர்.
107. போக்குமி ருத்துழல் புத்தரும் போதம கன்றவை சேடரு
நக்கனை நம்பிய சைவரு நன்றிகொள் சாங்கிய யோகருந்
தொக்குல காயத வீணருந் துன்புறு மாவிர தத்தரு
மெக்கரு மத்தினு மையுற வேயுறு மாற்கரு மெய்தினர்.
108. மாயைத ரும்பெரு வாதரும் வஞ்சம்வி டாவரு கோர்களு
மாய்வறு வாமியர் கூட்டமு மாதிய வாதிய ரெய்தினு
ரேயுறு மவ்வவையின்கணே யேழுலகுண்டவர் தொண்டராய்த்
துயது யத்தைவி ளக்கிய சுந்தர வந்தனர் தோன்றினர்.
109. தோன்றிய வன்பரை நோக்கினன் றோமறு வார்செல்வ நம்பியு
முன்றுல குண்டவர் தொண்டன ரெய்தின ரென்றுமொ
ழிந்திட
வூன்றுமெய் யன்பின்மன் னோக்கின னுத்தம னார்வன மாய
னாய்த்
தோன்றினர் தென்னவன் கண்களோர் துண்ணென வோடி
யெழுந்தனன்.
- வேறு
110. எழுந்திருந்த விறற்றென்னன் செல்வநம்பி யுடனேகிச்
செழுந்தவனை யடிவணங்கிச் சீரியநான் மறைக்குமொரு
கொழுந்தென்னத் திருவுருவங் கொண்டபெரி யாழ்வாரும்
விழுந்திறைஞ்சு மன்பர்களை விரைந் தெடுத்தார் சீர்வதிப்ப.

111. கொடியகொடு வினைக்கிடாய்க் கூற்றுவன்கைப் பட்டுழலு
மடியனேற் கருணைக்கி யாளவந்த திருவுருவோ
படிமீதின் மாமாயை பாறவந்த பாஞ்சோதி
வடிவிலுவோ வெனமன்னன் மகிழ்த் தரைத்தாங் குடன் கொடுபோய்.
112. சிரியசிங் காசனத்திற் றேவனினி திருத்தியென்ற
னேரியனான் மறைவல்லா ரெழிலரியா சனத்திருந்தார்
கூரியமெய் யறிவில்லா வாதியர்கள் குழாத்திடையிற்
றேரிலுனு மிரவியெனச் சென்றவர்தே வர்கள்கண்டார்.
113. வாசவனு மதுகண்டு மற்றிலனாற் றென்னவனம்
காசனடி யறிந்தடைவ னிவையுலைக்க வேண்டுமெனத்
தேசுபோலி சூரர்குருவைச் சென்றுசிலங்கா சனத்திருந்த
மாசிலான் றனைவெல்க மாணுடனு யெனவிட்டான்.
114. இத்திரன்சொற் பணியாலே யிருநிலத்தில் வியாழகுரு
வந்துமா னிடவடிவாய் மன்னவன்முன் றேன்றிலு
னெந்தநா டெவ்வூர்நீர் யாவரகை யியம்புமெனச்
சந்திரன்சீர்க் குழத்துதித்த தார்வேந்தன் மகிழ்ந்துரைப்ப.
115. பொன்னுலகார் பவன்குசாற் போந்தவர்சென் றங்கிருந்து
மன்னவநீ கிழிகட்டி வாதிடைநீன் றவர்கொண்மி
னென்னவுரைத் தனைபார்ப்பா னேதுசெயித் த்வன்றாநிற்
றென்னவிழுந் தனையாநைச் செப்புதிநா னெனைச்செப்ப.
116. என்றுரைத்த வவ்வேலை யிருந்தசம யத்தவர்க
னொன்றுபட வியாழகுரு வுடன்கூடி முடிவேந்தை
யின்றெமது முன்னாக யிருநிலத்தி லிறைஞ்சுகவித்த
நன்றிதரும் வேதியரே கிழியறுக்க நாமுமென.
117. சன்னெசொல்லி யவன்பதத்திற் றுழ்த்தமன்னை மிகவிசுழத்
தென்னவனு மருகிருந்த செல்வநம்பி முகநோக்கி
யென்னையினிச் செய்வதென யியம்பியிடு மளவையினின்
மன்னவமற் றிவரவரை வெல்வர்வருந் தேலென்றான்.
118. எனவியந்து செல்வநம்பி யுறைப்பனிற் றியல்வேந்தன்
மனமகிழ்ந்தாங் கனிதிருந்தான் வானவர்கோன் விடுத்தவனு
மனவயல்குழி புதுவைநக ராச்சதனார் விடுத்தவரும்
வினவரிய பாசமைய தர்க்கத்தின் மிகமுண்டார்.

119. பரத்துவமே தறைந்துகிழி பற்றுமென்றான் வியாழமுனி
விரத்திரேறி நின்றவரும் வின்டுவென்று ரண்டர்குரு
வரத்துமல ரயனென்று னொதவண்ணர் தொண்டரவன்
சிரத்தையான் கைகொடுத்தி திறமறந்தர யோவென்றார்.
120. நன்றவ்வா றுனாது நாரணன் நேபரமன்
கொன்றைமுடி வைத்தகுண வெற்பென்றே கூறுதுநா
னென்றனவா வாவர்குரவ னேழலகு முண்டவரை
யொன்றியசீர் மனத்துள்வைத்த வுத்தமனார் நகைத்துரைப்பார்.
121. அறிநிலாய் முன்புகன்ற வயன்சிரத்தை யறுத்துரைத்த
மறியாமருங் கரத்தரனார் மற்றநினை போக்கியிடு
நெறியறியார் மலியிரந்து நெடுங்காலந் துயாமுற
வெறியார்பூந் துழாய்முடியெம் வின்டுவன்றோவதுதநிர்த்தான்.
122. இவ்வண்ண மிவர்குற விமையவர்தங் குருவுரைக்கு
மெய்வண்ண முடைக்கால கற்பித்தத்தில் சிட்டதெனப்
பொய்வண்ணக் காலத்தைப் பரமென்றான் போக்கற்றான்
மைவண்ணப் பரஞ்சோதி தொண்டரிவை மறுத்துரைப்பார்,
123. காலமொரு மூன்றுமுடைக் கடவுளரார் கருத்தினிடை
மூலமுடி வறியாசாய் மொழிகவென வவன்மொழிவான்
ஞாலமிசை யிருணர்க்க நற்பொருளை விளக்குகிக்குங்
கோலவெழிற் கதிரொளியை யவன்பரமா மெனக்கொண்டே.
124. உரைத்தனன் வ் வுரைகேட்ட வுத்தமனார் முறுவல்செய்து
வரைத்தடந்தோள் விறன்மன்னன் மாமுகத்தை நோக்கியிவன்
நிரைக்கடலுட் டினம்பிறந்துஞ் செத்து முழல் கின்றவனை
யிரைக்குமறை காணாத பரமென்று விசைந்திடுமோ.
125. சொல்லாயென் றனராழ்வார் தொல்லுலகங் காத்தளிக்கு
மல்லார்தின் புயத்தென்னன் மதுகெட்டா ரெனவுரைத்தான்
கல்லாத சுரர்குருவுங் கட்டுரையற் றுங்கிருப்ப
வெல்லாருந் தங்கடங்க டெய்வமெழிற் பரமென்றார்.
126. அதுகேட்ட செல்வநம்பி யாழ்வார்த முகநோக்கி
யிதுவேனிப் புல்லருட னெம்பெருமான் வினையாடன்
முதுவேத முதற்பொருளை மொழிந்துவெளி யிடுகவென
வதுவேநங் கருமமென வாழ்வாராங் கெதிர்ந்தவரில்.

127. சைவர்களாங் கரித்திரட்கோர் சாற்றுசிங்க வேறுஞர்
பொய்யுடைய வாழிகளாம் புலையிருட்கா தவனா
ரையமுறு புத்தர்களா மாட்டினத்துப் புலியானார்
மையலரு கப்பஞ்சின் மாகனலா னாபிறராம்.
128. சற்பங்க டீமைமாய்க்குங் கருடனெனத் தான்சமைந்தார்
நிற்பனசெல் வனவிரங்க நேமியான் றிருத்தொண்ட
ரற்புகமென் றமரர்குழா மிறைஞ்சவா ரணத்தந்தச்
சிற்பரத்தை யுலகுய்யத் தென்னவன்முன் கட்டுரைத்தார்.
129. கட்டுரையைக் கேட்டுண்ணோர் கனன்மெழுகாய்க் கரைந்திடவின்
டொட்டுயர்ந்த மண்டபத்திற் றாக்கியசீர்க் கிழிதாழ
வெட்டெழுத்துக் குறைவீடமா மாழ்வார்த மிருதாளிற்
பட்ட கிழிதனையறுத்துப் பாண்டியன்முன் பரிந்திட்டார்.
130. தென்னவனச் செயல்கண்டு திருவடியிலுற வீழ்ந்தான்
முன்னவனை யிகழ்ந்துரைத்த முழுமூடச் சமையத்தார்
மன்னவனு முறுவல்செய வந்தாழ்வார் பதத்திறைஞ்சப்
பொன்னகரத் திறைபணியாற் போந்தவரும் போயினரால்.

வேறு.

131. இடிகிகர் முரசு மார்ப்ப விமையவர் குழாங்க ளார்ப்பப்
படிமுழு தடைய வாரும் பாண்டியன் பரிவி னோடும்
மடியேனே னல்ல நீர வாளவந் தவரே யின்றிக்
கடிகர் வலமாய் நண்ணிக் காட்சிதந் தருள்வீ ரென்றான்.
132. என்றசொற் கேட்ட போதி லீசனை நினைந்தாழ் வாரு
மொன்றதற் காமா காசென் றுரைத்தில ரொடுங்கி நின்றார்
சென்றெடுத் தவரை நீதித் தென்னவன் நீலக் கைக்குள்
றென்றென வுயர்ந்தயானை யெருத்தமீ துவப்போ டேற்ற.
133. பூதமோ ரைந்து மேத்த புரையறு மறங்க ளேத்த
வேதமோர் நான்கு மேத்த விண்ணவர் குழாங்க ளேத்த
வோதுமூ வுலகு மேத்த வோங்கிரு சுடரு மேத்த
மூதறி வுடைய மன்னன் சேனைகண் முழுது மேத்த
134. அந்தனர் குழாங்க ளேத்த வருமுனிக் கணங்க ளேத்தப்
பந்தனை விரல்சேர் செங்கைப் பாவையர் வீதிதோறுஞ்
சந்தனக் குழம்பு சுண்ணந் தாதவிழ் மலர்கள் சிந்தி
யிந்திர விழாவ தென்ன விறைத்தனர் மணியும் பொன்னும்.

135. மதிக்குடை நிழற்றத் தெய்வ மங்கையர் கவரி வீசக்
கதிக்குரின் றிறங்கு வோருங் காசினி யோருங் கண்டு
துதித்தெழு வேசுங் காலேச் சுடரொளிப் பரலோ கத்திற்
பதித்தபே ரருளோ டோங்கும் பரவசா னந்தநாதன்.
136. அந்தமில் பேரின் பத்தா ரடியரோ டமைந்த சோதிச்
செந்திரு மார்ப ராழ்வார் சிறந்தசீர்ப் பவனி காண
வந்தனர் கருடன் மீதின் மான்மறிக் கரனும் வையந்
தந்தநான் முகனும் போற்றத் தாமரைச் செல்வியொடும்.
137. மண்ணெலா மனிதர் செற்ற மறையவர் மறைகள் பாட
விண்ணெலா மிமையோர் செற்ற விரிஞ்சனு மரனும் போற்று
மண்ணலார் நித்தர் முத்த ரணியணி நிறைப்ப வாங்கே.
கண்ணெலாங் களிப்ப வான வேந்தனுங் கசிந்து போற்ற.
138. கண்டயர் பெரியாழ் வாருங் கருத்தினி லிறுமாப் பற்பங்
கொண்டிலர் கொண்டல் வண்ணன் குளிர்மதி வதனங்கண்டார்
புண்டரீ கத்துள் வையும் பூவையை மார்பிற் கண்டார்
தொண்டர்கள் குழாதைக் கண்டார் துணைவிழி யருவிசோர்வார்.
139. கருதுவார் கருத வாடுங் கருணையங் கடலார் மேனி
மிருதுவை யிளமை தன்னை மெய்யுறு குழைவை மார்பில்
வருதிரு வருளைக் கண்டு மண்ணவர் கண்ணே றுலே
பொருவரு முருவில் மாசு புகுமெனத் துணுக்கென் றஞ்சி
140. தன்னிரு விழிகள் சென்று சாரினும் பிழைக்கு மென்ன
முன்னுறப் பல்லாண் டென்று மொழிந்துகாப் பிட்டக்கோலம்
பின்னுறக் காண்போ மென்று பிரிந்தொரு திசையை நோக்கி
யென்னையாண் டருள்வார் பல்லாண் டெனுந்திருப் ப்திகந்தன்னை.
141. ஆனைமே விலங்கப் போட்ட வணிமணி தாள மாகக்
தேனையுந் தலங்க லான்றன் சேவடி செவ்வி மார்பிற்
கானையுந் தளத வல்லி கதிரொளித் திகிரி சங்க
மேனைய பிறவுங் காப்பென் றிசைந்தன ரிசைந்த பின்னர்.
142. நோக்கினார் திருக்கோ லத்தை நோற்றநோன் புடைய வன்பர்
வாக்கொடு மனமுங் கண்ணும் வள்ளற னுருயிற் பாயக்
கோக்கிளர் மதுரை யுள்ளோர் மன்னவன் கோதி லாத
பாக்கியச் செல்வ நம்பி யெனுமவர் பலருங் காண,

வேறு.

143. உளங்கருணைச் சடகோப ருரைத்ததிரு வாய்மொழியில்
விளங்கியசீர் நெறிப்படியே விமலனருட் கருடன்மிசைக்
கிளர்ந்துபிர மன்சிவனென் றிவர்வணங்கக் கிளரொளியா
யளந்தெவரு மறிவரிய வச்சுதனார் வீற்றிருந்தார்.
144. அவ்வண்ணம் வீற்றிருந்த வருளுருவை யாழ்வார்கள்
டெவ்வண்ணத் தவஞ்செய்தேன் யானந்தோ வெனவழுது
மவ்வண்ண மிலாதவரு மலர்க்கரங்கள் சிரங்குவித்து
மைவண்ணப் பரணைகைம் மரநிலே னெனவாழ்த்தி,
145. காராருந் திருவுருவின் கருணையினு லுளமழிந்திட
டாராத காதலினு ரனுபவமுள் ளடங்காதே
கூராழி சங்கேந்துங் கொண்டலுக்குப் பாமாலை
சீராருஞ் சொற்றமிழாற் பாடவென்று சிந்தைசெய்தே.
146. மச்சமுதல் கற்கிவரை மண்ணிடையில் வந்துதித்த
வச்சுதனார் திருவுருவி லாயர்மனை வளர்த்தவர்த
மெச்சுதிருக் கலியாண குணங்களுமெய் விளங்கியசீர்ப்
பச்சைமுகிற் பாலகனும் பருவத்தின் பலசெயலும்.
147. பாடுவான் சிந்தித்துப் பரிவோடு மிறைதிருத்தாள்
ருடுவா னினைந்தனரத் தோமில்லார் தஞ்சிரத்திற்
றேடுவார் தேடநின்ற திருமாற்சீ ரடிவைத்தா
னுடினார் வானவர்கண் மண்ணவர்க ளதிகழித்தார்.
148. சைவர்முதற் சமையத்தார் தக்தமக்காங் கடவுளரைக்
கைவிட்டா ரிங்கில்லா ரங்கில்லை யெனுங்கருத்தான்
மெய்வைத்தார் திருமாற்சீ ரடியார்தம் விரைமலத்தா
ணைவுற்றான் பாண்டியனு நாரணன்சீர் நலந்தெரிந்தே.
149. நின்றனைக் காலத்து நெடுமாலுஞ் சமையிகளை
வென்றவரே யின்னுமுதல் வேதக்கோன் பட்டார்பிரா
னென் றிசைக்கு மெழிமை மியம்பினோ மெனவியம்பிச்
சென்றனர்வான் றேவருடன் றெளிவிசும்பிற் சேர்ந்தனரால்.
150. பட்டார்பிரா னுழ்வாரும் பாஞ்சோதித் தடங்கடலா
மெட்டெழுத்தின் தனிநாத னேகியபின் மாகரியை
விட்டிறங்கித் தோற்றவரை வியன்மதுரை மன்னவனை
மட்டவிழ்பூந் துழாய்முடியா வடியவராய் மன்னவைத்தே.

151. மனக்கருத்து முற்றுனிப்பான் வடமதுரை பிறந்தவர் வாழ்
புனத்துளப வனஞ்சூழ்ந்த புதுவைநகர் தனிற்போந்து
தினத்தினமு மருள்விளங்குந் திருப்பல்லாண் டாதியாய்க்
கனத்தவருட் சென்னியோங் கந்தமாய்க் கலைதெரிந்தே.
152. நன்னெறிச்சீர்த் திருமொழியோர் நானூற்று நார்பதையு
மின்னிசையா லெடுத்தோதி யேழுலகு முய்சித்தாங்
கன்னவயற் புத்தூரி லளவிறந்த பலகால
மின்னுமணி முடிமாயன் திருவடிக்கீழ் வீற்றிருந்தார்.

2-வது பேரியாழ்வார் பிரபந்தம்

முற்றும்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1	2	யாக்கர்களாய்	— யாக்கர்களாய்
2	2	யக்கா	— யக்கா
4	18	வீட்டைவார்க்	— வீட்டைவார்க்
5	11	நாடுமகின்	— நாடுமகின்
8	15	காண்மிக்க	— காண்மின்க
11	3	னூரிமுஞ்சி	— னூரிமுஞ்சி
12	16	தருதருளி	— தருதருளி
13	6	நாளிற்	— நாளிற்
15	18	மயக்கிடையிற் படாததடியே	} மயக்கிடையிற் படாததடியே
16	21	ரோங்குத்	— ரோங்குந்
„	22	சமையர்தன்னை	— சமையர்தன்னை
„	25	மணிபோற் ரோன்றியுமம்	} மணிபோற் ரோன்றியுறையுமம்
18	8	பெறுபடி	— பெறும்படி
22	16	குழத்துதித்த	— குலத்துதித்த
„	32	வினவரிய	— வினவரிய
23	4	கிறமறந்தா	— கிறமறிந்தா
24	25	னேத்த	— னேத்த
25	16	குழாதை	— குழாத்தை
„	24	நிசைந்தன ரிசைந்த	} நிசைத்தன ரிசைத்த
26	8	மரநில்லே	— மாநில்லே